פאר פראנקרייך

א מלחמה עפיזאד איז איין אקט.

פון סטוארט בענסאן

(שלום)

איהר זוהן (וועלכער האט ציערשט איבערגעלייענט דעם קאמוניק מיט אן אויסדרוק פון בעגייסטערונג אין נאכדער מיט אנגסט געקוקט אויף זיין מוטער): א ברעף? גע־רעגסטו דען ניט־ מאמע, אז מאנסיע פינק וויקעלט שטענדיג איין זיין כרויט אין שטיקלאך צייטונגען אוי וויסט דאך, אז ציימונגען טרעסטשען. איך מוז געהן און אב־שניידען א שטיקעל פיר'ן אנבייסען.

(ער נעהט צו צום קליידער־שראנק און נעהמט פון דארטען ארויס א יוניפארם פון א פראנצויזישען סאל־דאט).

די אלטע פרוי: נארסטו מיר ניט אב, פיער?

איהר זוהן (פערשווינדענדיג אין צימער רעכטס, די טחיר פערבלייבט אפען): ווארום זאלסטו אזוי דעלען, מו־טער? דערצעהל מיר וועגען דעם עהרען־מעדאל.

די אלטע פרוי (ווערענדיג צערטלי־כער): דאס איז געווען ביי דער מארן. זיי האבען אויסגעלייזיגט די טראנשעען פון דעם שונא. דיין פאטער האט מיר אזוי דערצעהלט און אויך איינער פון זיינע קאמעראד־דען. דער שונא האט זיי יעדעס מאל געשלייודערט צוריק, דאך האבען זיי זיך צוריקגעקעהרט מיט מוטה, ביז דער טראמפייט האט גע־בלאזען דעם סיגנאל פון צוריק צי־הען זיך.

איהר זוהן (ערשיינענדיג אין דער טחיר אנגעגעהן אין די הויזען פון א יור־ניפארם, ארויפציהענדיג די שליי־קעס איבער זיינע שולטערען): יא, דערצעהל ווייטער, ווייטער.

די אלטע פרוי: דיין פאטער איז גע־ווען דער ערשטער אין דער אטאקע און דעריבער איז ער געווען דער לעצ־טער אין דער ליניע זיך צוויקצוציהען. ער האט זיך אומגעקעהרט און דער־זעהן א קאמעראד, איינינג יארר הינטער איהם, פרוביירענדיג נאכצו־פאלגען אויף די הענד און קניע, ווייל זיין פוס איז צושאסען גע־ווארען פון א קוגעל.

איהר זוהן (אנטהיענדיג דעם ראק און פערשפיעלענדיג איהם): און דער טאטע האט זיך אומגעקעהרט צו־ריק? דערצעהל ווייטער.

די אלטע פרוי (זי רעדט אציגד מיט שטאלץ, ווען זי דערצעהלט ווייטער די געשיכטע): דיין טאטע האט זיך אומגעקעהרט צוריק צום פלאץ וואו דער סאלדאט איז געקראכען. ער האט איהם אויפגעהויבען און אויף זיינע אקסלען איהם געטראגען, אין דער צייט וואס קוגלען און קוילען אוי אלערליי פערניכטונגס־שטאפען זיינען פון דעם שונא געפייערט גע־ווארען אויף די פראנצויזישע לי־ניעס.

איהר זוהן (ער קומט ארונטער אנגע־טהאן אין דער יוניפארם, נעהמט צו צום קאסטען און נעהמט פון דארט א ביקס ארויס): און פאר דעם האבען זיי איהם געגעבען דעם עה־רען־מעדאל.

די אלטע פרוי: פאר דעם האבען זיי איהם געגעבען עהרען־מעדאל. אבער מען האט איהם געבראכט אהיים נאך דער געקסטען שלאכט, און —

איהר זוהן: אבער, מאמע, דאס איז דאך וואונדערבאר געווען. איז דאס ניט געווען וואונדערבאר, מאמע?

די אלטע פרוי (מיט ווערדע): יא, דאס איז געווען — עטוואס. קוראזש איז א נויטיגע זאך — קיינער פון די מעגער זיינען פייגלינגע געווען. און אנערקענונג דערפאר איז ווערטה עטוואס.

איהר זוהן (צוקומענדיג נאהענט צו איהר) מאמע טהייערע.

די אלטע פרוי: יא, פיער.

איהר זוהן: מאמע, איך האב דיך אב־גענארט.

די אלטע פרוי (דערשראגען): וואס מיינסטו?

איהר זוהן: דאס איז ניט געווען קיין ברויט, נאאס עס איז נאר וואס אנ־געקומען.

די אלטע פרוי: פיער! פיער! זיי האבען דיך גערופען!

איהר זוהן (קניעלדיג זיך נעבען איהר). יא טהייערע.

די אלטע פרוי (רחמנות'דיג, מיט איהר ארם ארום איהם) זיי קענען ניט — זיי קענען דיך ניט האבען!

איהר זוהן: מאמעניו.

די אלטע פרוי: זיי האבען אוועקגע־נומען דריי פון מיר און אציגד ווי־לען זיי דיך אויך. רחמנות'דיגער נאט! דאס איז אלבער מיינע כחות!

איהר זוהן: דאס איז פאר פראנקרייך, מאמע.

די אלטע פרוי: ווארום האט דער קאי־סער מיר א לינען געגעבען?

איהר זוהן: עס האט דיר געזאגט, „ווען עס וועט מעגליך זיין אויס־צומיידען". איצט נוטיגט מען זיך אבער זעהר שטארק. אזוי זאגט ער איז א קויטעלע וואס ער האט צוגע־לייגט צום קאמזוים, און אז עס טהוט איהם זעהר שטארק ליידר פאר דיר.

די אלטע פרוי: לייד! וואס איז זיין לייד?

איהר זוהן: ער קען זיך אבער ניט העל־פען, מאמע.

די אלטע פרוי: ווען מוזסטו געהן? ווען — (איהרע פינגער פיהלען די קנעפ פון זיין יוניפארם) ניט איצט — ניט איצט! דו געהסט ניט איצט, פיער?

איהר זוהן: באלד נעה איך, מאמעניו.

די אלטע פרוי: ניין, ניין! לאמיך האבען א וואך — א טאג כאטש! איך וועל דיך ניט אוועקלאזען.

איהר זוהן: געדענק, דאס איז פאר פראנקרייך.

די אלטע פרוי: איך קימער זיך ווייניג־ציג. וואס האט פראנקרייך מיר גע־געבען אין פערגלייך וואס זי האט פון מיר אוועקגענומען? „עס איז פאר פראנקרייך" שרייט איהר — אלע שרייען איהר. אין מיר פרוזען זיצען דא אין גיבען און גיבען און גיבען. (זי בלעכט צוזאמען און ווייינט זיך פאנארדער).

איהר זיהן (מיט איהרע הענט אויפ'ן קאפ): מיין טהייער קינד, ווארום טראגסטו דיין פאטער'ס עהרען־מעדאל אויף דיין האלדז, אנשטאט ער זאל געווען בעגראבען? ווערען מיט איהם צוזאמען? (זי האלט אין איין ווייינען) זאג מיר מאמע, וואס האט ער דיר געזאגט עס איז געווען איידער ער איז געש־טארבען? (איהרע זיפצען ווערען פיעל מעהר ווירקזאמער ווי קלעפיגע פליגען כאפערס, דיין צום הענדלען, ווערט פארקויפט ביי דראגיסטען און גראסעריעס איבעראל.

קלענען) דערצעהל מיר ווידער אמאל.

די אלטע פרוי: מיין זוהן, מיין קינד!

איהר זוהן (ווייינענדיג אביסעל נעגען זיין ווילען) קוש מיך מאמעניו. ער קושט זי אויפ'ן קאפ און לייגט צו זיי באק צו איהרער) און זאג צוליעב מיר, „עס איז פאר פראנק־רייך".

די אלטע פרוי: אך נאט, ווארום?

איהר זוהן: קוש מיך צום זעגענד, מאמעניו.

די אלטע פרוי: אך, עס פרעסט אויף ביין צום לעצטען אלעס וואס מיר ליעבען! עס פרעסט אויף, עס פרעסט אויף! און ווערט קיינמאל ניט זאט!

איהר זוהן: זאג דאס ניט מאמעניו, העלף מיר צו זיין בראוו. געדענק דעם ערשטען־מעדאל. קוש מיך צום זעגענד.

די אלטע פרוי (געבראכען): זיי געזונד, מיין זוהן. זיי געזונד מיין פיער. זיי צופרידען זיך און ער געהט־צו דער טחיר).

איהר זוהן: מוטער זאג: „עס איז פאר פראנקרייך".

די אלטע פרוי (זיפצענדיג): עס — איז — פאר — פראנק — רייך.

איהר זוהן: ווישענדיג זיך זיינע אוי־גען מיט דעם ארבעל פון זיין ראק). זאל דיך נאט בעשיצען מאמעניו, זיי געזונד.

(נעהט אב, לאזענדיג די טחיר אפען)

די אלטע פרוי (די הענט צוזאמענגע־לעגט ווי איז געבעט) נאט בעשיץ איהם פון מיינעט וועגען (זי הויבט זיך אויף) און פאר פראנקרייך!

(ווען עס הערט זיך ווי ער נעהט ארונטער די טרעפען, נעהמט זי זיך צו־זאמען, גרייפט איהר שטעקען און לאזט זיך נעהן צו דער טחיר. זי טאפט אן מיט די הענט דעם עהרען־מעדאל און הויבט אן מיט אן אלטער שטימע זינגען די „מארסעלייעזע", און שטעלט זיך אב יעדע וויילע אום ארונטערצושלינגען איהר־ע ויפצען.

אידיש פון יאהאנים.

באנקיר רובינשטיין בעפרייט

פעטראגראד.

ענדליך האט די נייע רעגיערונג אין רוסלאנד נעפונען פאר מעגליך צו בע־פרייען דעם אידישען באנקיער דמיטריע רובינשטיין פון דעם ארעסט און פון דער שווערער אנקלאגע וואס די צארישע רעגיערונג האט נעגען איהם געמאכט.

די אנקלאגע געגען באנקיער רובינ־שטיין האט מיט איינינגע חדשים צוריק אויפגערודערט די פרעסע פון דער נאנ־צער וועלט. די צארישע רעגיערונג האט בעשולדיגט דעם בעוואוסטען אידישען מיליאנער אין פעראט, אז זיינע ביזנעס זענען געווען געגען די אינטערעסען פון דער רוסישער מלוכה. אבער שוין דע־מאלט ניט קוקענדיג דערויף וואס דיעזע אנקלאגע איז אונטערשטיצט געווארען פון אזא ליבעראלען פאליטיקער ווי מיל־יוקאוו אויף דער עפענטליכער זיצונג פון דער דומא און ניט קוקענדיג דערויף וואס רובינשטיין איז טאקע טהאטזעכליך גע־ווען פערבונדען מיט איינינגע קאפיטאלי־טירענדע צארישע קנעכט, האט קיין דאך אין אידישע קרייזען נעצווייפעלט אין דער שולדיגקייט פון רובינשטיין און מען האט געגלויבט אז דער אידישער באנקיער איז אן אפער פון דער אנטיסעמיטישער פאליטיק. איצט האט זיך ענדליך ארויס געוויזען אז די מיינונג פון דער אידי־שער עפענטליכקייט איז טאקי ריכטיג, די אנקלאגע גלען רובינשטיין איז געווען גרונדלאז און ער איז דארום בעפרייט גע־ווארען.

אידיש שטעדטעל אכנעברענט

פעטראגראד.

דאס שטעדטעל אלעווסק, וואהל־נער גו־בערניע איז דורך א פייער אין גאנצען פערניכטעט געווארען. פייער הונדערט חיי זער זיינען פערברענט געווארען. דער שאדען בעטרעפט אנטדעראלבען מיליאן רובעל. הונדערטער פאמיליעס וואלגע־רען זיך אונטער דעם פריען הימעל.

J. P. BICKELL & CO.

מטענדארט בענק בילדינג מאראנטא.

תבואה

לאטאן

סטאקס

פערקיופיין גאלד קעמפ

די לעצטע אינפארמאציעס קענט איהר קריגען ווען איהר וועט זיך סובסקרייבען פאר דעם פערקיר פיין הערואלד.

סוימה פערקיופיין, אנטעריא.

פרייז פאר קענערע $1.50. פעראיר יינמע שטאאטען $2.00 א יאהר.

CHAS. A. STONEHAM & CO.

(עטאבלירט 1903)

23 מעלינדא סטרי. טאראנטא. טעלעפ אן מיין 1—2580.

41 בקאאד סטריט, ניו־יארק.

קאבאלטס, פארקיופיין קופער מאטאר אויל און אינדוסטריאל סטאק פאר קעש, ארדער מעסיגע מארגזשין. אונזער פופצעהן הונדערט מייל פרי־זואס וויל סיסטעם דערנרייכט אלע מארקעטס וועבענטליכע מארקעט לעטערס פריי.

„ניטא קיין פראבלעם"

באארד רום סוירווים

די פרייזען פונ'ס ניו יארק סטאק עקסשטיינזש

די ניו יארקער קורב עקסשטיינזש

די טאראנטא סטענדארד עקסשטיינזש

מיר וועלען זיין צופריעדען אז איהר וועט זיך בענוצען מיט אונז באקוועמליכקייטען. פרייוועט ווייערס פערבינדען אלע אפיסעס אין טאראנטא — ניו יארק — פילאדעלפיא, האמילטאן און לאנדאן

KEMERER, MATTHES & CO.

108 BAY STREET — TORONTO

אונזער פרויענק

מיין טייבערע

פון ה. ר.

(קינדער זכרונות)

איינמאהל נעה איך פון חדר. דרוי־סען איז זעהר קאלט געווען. דער חי מעל איז אפילו לויטער בלוי אבען דער פראסט שטעכט ווי מיט נאדלען. געה איך מיר אזוי איבער'ן מארק פלוצים איך טהו א קוק: אין פיטע מארק פליהט א ווייסע טייבעלע פליהט און פליהט און קע־ן זיך הויך איבער דער ערד ניט אויפהוי־בען. לויף איך צו אין זעה, זיי עס אי סיגן א לאנגער שטור פון סטרונעס פון א פערד'ס עק צונעבונדען פאר א פי־סעל צו א שווערען שטיין־וואס לייגט איך דרעיך, פערשטעה איך, אז דאס האט אימעצער א נעין פערלענט־ואו האט דאס טייבעלע געפאנגען.

טייבעלעך האב איך זעהר ליעב, אי־ווער האט דאס טייבעלעך ניט ליעב? נעהם איך אוז דאס דאס טייבעלע מיט'ן נעץ מיט'ן שטיין און לייג פון הינטען א הויז. הער איך לויפ־עמעצער אין פאסטעלעס אין קאקע מיט'ן בייטש. אומקוקעל זיך האב איך אבער קיין צייט ניט. איך שטע־פיס.

אזו א נשמה בין איך אריין אין זיי הענס געווערלעך. איך האב זיך באר פערשטעקט אונטער'ן זיידענס קאפא־טע און ווארט, אז דאס פייערצעל זאל ארויסקומען, אז באלד טאקי איז דער שקיץ דא. איך הען איהם ער הימס שטענדיג צום ווידען איינגעפען. נאך איינינג טענגת צווישען מיר אין דעם „פייערצעל" מאכט דער זיידע א פשרהה דאס פייערצעל זאל נעהמען 6 גראשען און דאס טייבעלע זאל זיין מיינס.

איי, האב איך דאס טייבעלע ליעב נעראטן!

די באבע אבער אין ניט אזוי צי־פרידען געווען פון טייבעלע „שפי־עלסט זיך צופיעל מיט דעם טייבעלע און גיסט זיך נאר ווינציג אב צום לעפרנען" פלעגט די באבע טענען, און איבסעל איז זי טאקי געווען גע־רעכט. איך האב אויפגעהערט צו הער'ן אין דער היים און דער רבי פלעגט מיר ניט שאנען.

עפעס איינמאל האט זיך די באבע שטארק פערקיהלט. זי איז געלעגען קראנק און שטארק געקרעכצט איך בין יעדעס טאג אין דער היים געבליבען ניט געגאנגען אין חדר אריין, די שב־נים, ווייבער, זיינען זיך צוגעפעגקומען דער באבען מבקר־חולה זיין יעדער אי־דענע האט געהאט אן אנדער רפואה פאר דער באבען. פלוצים מאכט איין אירענע „הערט איהר דבורה, איהר וואלט גאר געדארפט אביסעל זיף און א שטיקעל עוף. איהר האט דאך א טייבעלע ארוטליופען אין שטוב? צו האבען?"

וואסער ניטען יאהר דארפט איהר עס מיין הארץ האט א ציטער געטהאן אין מיר.

איך בין באלד ארויס מיט א געוויין אין קיך אריין,

„וואס וויינסטו?" מונטערט מיך בייל די רעבען.

איך דערצעהל איהר די גאנצע מע־שה מיט דעם טייבעלע און כליפע.

„שא, שא. מאוט צו מיר בללע און וויישט מיר אויס די אויגען מיט איהר פארטוך.

— „בייל, בייל־ע־ע־ע־ן." הער איך ווי די אידענע רופט.

איך פערשטעה שוין וואס דא וועט פאסירען און לאז ווידער ארויס א גע־וויין.

שפעטער מיט א שעה איז בייל צוריק געקומען מיט א קליין אבגע־פליקט טייבעלע פון העלדזעלע האט נאך ווארעם בלוט געטריפט. דאס הארץ האט מיר אזוי פערקלעמט אז איך האב אזש ניט געקאנט ווייגען.

די באבע איז געזונד געווארען. מיר האט זיך געדאכט אז איך האב זי שוין ניט אזוי ליעב ווי פריהער. בייל־ען האב איך קיינמאהל ניט ליעב גע־האט און האב זי איצט טאקי פיינט געהאט. ניט געקאנט קוקען אויף איהר האטש זי איז אפילו ניט שולדיג גע־ווען אין דעם טוט פון מיין טייבעלע. אבער נעגיג, אז זי האט עס צום שיחס אוועקגעטראגען.

איינמאהל איך טהו א קוק — ביי אונז אויפ'ן דאך זיצען זיבען בעלעך. אליין איבערגעציהלט! אויך אויך אריין אין קיך און דערצעהל עס בייל־ען.

בייל־ע שמייכעלט: „נארעלע מיר האב־ען מעהר ווי זיבען טייבעלעך, און בייל־ע דערצעהלט מיר די גאנצע מע־שה:

„דו האסט געבאך אזוי געוויינט ווי איך געגאנגען און האב דאס טיי־בעלע רויגס אויף דעם ביידעם ארויפ־עלאזען און פאר דער בעל'חבית'טע האב איך אין מארק א נאנדער טייבע־לע געקויפט, וואס איז דען דער חלוק? ווינקעלט זי מיט די אויגען און שמייז־עלט, „איצט, האט שוין דיין טייבע־לע צימיפנעפיהרט א גאנצען מאבון מיט טייבעלעך" — דערצעהלט זי מיר ווייטער.

איך קוק אויף דער שווארצער בייל־ען: דאכט זיך אזא בייזע, אזא שלעכ־ע — און האט פונדעסטוועגען אזא די מאנטעגע הארץ.

איך כאפ זי ארום און הויב איהר ון קושען: „טהייערע בייל־ע, גוטהארצי־ע בייל־ע".

בייל־ע שטופט מיך פאמעליך אב אב־ון די גרויע אויגען איהרע בלישטשען גערהערען.

אלע פארגאנכט זיצט א שרעגע מיט אייבעלעל אויף אונזער דאך, דאס דייבע, זייבעלע מיינס פון צווישען אלע קוקט מיט'ן בייטש. אומקוקעל זיך האב איך אבער קיין צייט ניט. איך שטע־פיס.

אזו א נשמה בין איך אריין אין זיי הענס געווערלעך. איך האב זיך באר פערשטעקט אונטער'ן זיידענס קאפא־טע און ווארט, אז דאס פייערצעל זאל אויסקומען, אז באלד טאקי איז דער שקיץ דא. איך הען איהם ער הימס שטענדיג צום ווידען איינגעפען. נאך איינינג טענגת צווישען מיר אין דעם „פייערצעל" מאכט דער זיידע א פשרהה דאס פייערצעל זאל נעהמען 6 גראשען און דאס טייבעלע זאל זיין מיינס.

איי, האב איך דאס טייבעלע ליעב נעראטן!

די באבע אבער אין ניט אזוי צי־פרידען געווען פון טייבעלע „שפי־עלסט זיך צופיעל מיט דעם טייבעלע און גיסט זיך נאר ווינציג אב צום לעפרנען" פלעגט די באבע טענען, און איבסעל איז זי טאקי געווען גע־רעכט. איך האב אויפגעהערט צו הער'ן אין דער היים און דער רבי פלעגט מיר ניט שאנען.

עפעס איינמאל האט זיך די באבע שטארק פערקיהלט. זי איז געלעגען קראנק און שטארק געקרעכצט איך בין יעדעס טאג אין דער היים געבליבען ניט געגאנגען אין חדר אריין, די שב־נים, ווייבער, זיינען זיך צוגעפעגקומען דער באבען מבקר־חולה זיין יעדער אי־דענע האט געהאט אן אנדער רפואה פאר דער באבען. פלוצים מאכט איין אירענע „הערט איהר דבורה, איהר וואלט גאר געדארפט אביסעל זיף און א שטיקעל עוף. איהר האט דאך א טייבעלע ארוטליופען אין שטוב? צו האבען?"

וואסער ניטען יאהר דארפט איהר עס מיין הארץ האט א ציטער געטהאן אין מיר.

איך בין באלד ארויס מיט א געוויין אין קיך אריין,

„וואס וויינסטו?" מונטערט מיך בייל די רעבען.

איך דערצעהל איהר די גאנצע מע־שה מיט דעם טייבעלע און כליפע.

„שא, שא. מאוט צו מיר בללע און וויישט מיר אויס די אויגען מיט איהר פארטוך.

— „בייל־ע־ע־ע־ן." הער איך ווי די אידענע רופט.

איך פערשטעה שוין וואס דא וועט פאסירען און לאז ווידער ארויס א גע־וויין.

שפעטער מיט א שעה איז בייל צוריק געקומען מיט א קליין אבגע־פליקט טייבעלע פון העלדזעלע האט נאך ווארעם בלוט געטריפט. דאס הארץ האט מיר אזוי פערקלעמט אז איך האב אזש ניט געקאנט ווייגען.

די באבע איז געזונד געווארען. מיר האט זיך געדאכט אז איך האב זי שוין ניט אזוי ליעב ווי פריהער. בייל־ען האב איך קיינמאהל ניט ליעב גע־האט און האב זי איצט טאקי פיינט געהאט. ניט געקאנט קוקען אויף איהר האטש זי איז אפילו ניט שולדיג גע־ווען אין דעם טוט פון מיין טייבעלע. אבער נעגיג, אז זי האט עס צום שיחס אוועקגעטראגען.

איינמאהל איך טהו א קוק — ביי אונז אויפ'ן דאך זיצען זיבען בעלעך. אליין איבערגעציהלט! אויך

א רעמעניש

מיין נאמען באשטעהט פון צוויי ווערטער, אין יעדען וואר זענד דא אותיות זיבען מען צוטהיילט מיך אין פערשיעדענע ער־טער

דאך בין איך נאר איינס און דאס זעלבע געבליבען,

איך רייד צו יעדען איינעם.

פריש, שמעקענדיג, געשמאק

„SALADA"

איז פול מיט קרעפטגענדע און ערפרישענדע קוואליטעטען וועלכע מען קען בלויז געפינען אין פערפעקטער טהעע. פריש פון די געבערג גערט־נער פון סיילאן

ריינינט פארב

מוזיק סטענדען און שוועבען וועהנען ווערהר שטארק יעדען צייטען. ריינט מיט אביסעל

קלינאל „נא־וואטער סאופ"

אויף א שמאטץ. אזוי יעדער צייטלעך וועט פארשווינדען, עטטשאלס נים קיין הארטע שטעלען, וועלכע זאלען צוהרעצען די אויגען בערפעלעכע.

פארקויפט אין אלע גראסעריעס

א פונטיג בלעך 25 סענט

קלינאל וויין מאנעפאקטשורינג קאמפ. לימ. טאראנטא

THE LARGEST WINE MERCHANTS IN CANADA

Lawrence A. Wilson Co., Limited

MONTREAL

אונזער ווין און ליקער געשעפט איז אויסגעוואקסען צו זיין דאס גרעסטע אין קענעדע

—ווארום זייט דריסיג יאהר האבען מיר אלע מאהל געהאט די איינציגע אויפנאבע, ניט אבטענדיג וויפיל עס האט אונז געקאסט, דער קאסטומער מוז צופריעדען זיין

קענעדיען ראי וויהיסקעס

(נעשיקט דירעקט פון די דיסטילערעס אדער אונזערע וועהרהייזער.)

	הייערעס וואקער און סאנס, ליטיטער.			גודערהעם און וואהרהם, ליטיטער	
באטעלס	אלד ראי	אימפריעל קראנס	באטעלס	אלד	ארדינערי ספעשעל
12 (1 קויס)	$9.25	$10.50	$12,50	12 (1 קויס)	$9.75 $12.00
6 באטעלס	5.25	6.00	7,25	6 באטעלס	5.50 7.00
4 באטעלס	4.00	4.50	5.25	4 באטעלס	4,25 5.00

		א קויס א קויס			א קויס א קויס
סקאטש וויהיסקיע	פון 12 באט.	פון 6 באט.	ריינע ברענדיס	פון 12 באט.	פון 6 באט.
„פייוו קראונס" — ברוס וואלס אין קאנ. געזיקט פון גרינגליעס בראדערס — א לעבליכע וויהיסקיע פולע שטארקייט, רעפ. קוואלטס	$12.50	$6.50	לארגאנזשיג אין קיץ וו. א. ווילסאנס „20 יאהר אלט" — א מעדיציניש ברענדי	13.00	7.00
„פייוו קראונס" — ברוס וואלס לעס אין קאנ. אימפ. קוואלט. גרינגליעס בראנ. „ס. א. ס." — ספעשעל אלטע אויסגעקליבע־נע רעפ. קוואלטס	17.00	9.00	דזשינס אין קאדיאלס גרינגליעס לאנדאן דריי אין אלד טאם דזשין האלאנדס יעל לייבעל, גרוי־סע קוואלטס 33 oz	11.00	$6.00
	13.50	7.25	האלאנדס סקווערד פיינס	14 00	7,50
סענדי מעקדאנאלד — 10 יאהר אלט געבאטעלט און דיסטי־לירט ביי אלעקסאנדער און מעק־דאנאלד פון לעיטה	16.50	8.75	דעווינשיר סלאו דזשין	10,50	5.75
„גרענד אלד פארר" פיינסטע וויהיסקיע אימפארטעד, באר־טעלד און דיסטילירט ביי גרינ־ליס בראס. ארגיל עשייר	17,00	$9,50	כלעקבערי ברענדי — פאר	12.00	6.50
			זומער קראנקהייטען	12.00	6.50
איריש וויהיסקיע			אימפארטירטען וויין		
א'ברייען'ס טהרי סטארס. — א זעלטענע וויהיסקיע, פולע שטארקייט רעפ. קוואלט,	12.50	6.50	פארט וויין		
א' ברייען'ס טהרי סטארס — אימפ. קוואלטס	17.00	9.00	דורעקט פון אפארטא, פארטוגאל		
אלד בושמילס — פאט סטיל			ראיאל — אמת'ער רייכער פארט	9.00	5.00
מאלט: די עלטעסט פאט סטיל וויהיסקיע אין דער וועלט	16.00	8.50	אלד קראסטעד — פאסיג פאר אינוואלידען	12.00	6.50
			טארעאדאר — ליבליכער מיטאג וויין	15.00	8.00
			שערי וויין געטשוקט פון גאנזאלעס און בייעס פון דזשע־רעז, שפאניען, „דאס גרעסטע שערי הויז אין דער וועלט"	9.00	5.00
			רעד לייבעל — פרוכטירט		
			ווינא דע פאסטא, פין און סאפט	12.00	6.50
			אלאראסא — א ליעבליכער מי־טאג וויין	1500	8.00

מיר באצאהלען עקספרעס הו צאות אויף אררערס פון ניט ווענינער פון פיער באטעלס אין אלע געגענדען פון אנטעריא, אויסער די סטיישאנס וועסט און נארטה פון נארטה בעי. ביז פאלט סט. הערי, אויף וועלכע איהר דארפט ארויפרעכענען 50 סענט, און אין געגענדען וועסט פון סאלט סט. מערי רעכענט צו $1,00 אויף יעדער קויס.

Lawrence A. Wilson Co., Limited

Offices: 83, 85 and 87 ST. JAMES STREET - MONTREAL

LICENSED BY THE GOVERNMENT SINCE 30 YEARS